

SZÉCSI MARGIT

Megszállni az arany hajót

*Megszállni az arany hajót
Rálépni, leszűrni a csókkal
S elhagyni süllyedő havát
a halálfejes lobogóval*

Lélekké rokkant katona

Kit nem szerelnek le soha

*Lélekké rokkant katona
Égi sörény, emberi vad*

Kit őszbeborít a sisak

*(Ősz van uram, vadász-idény
Vörhenyes frakkban hál a fény)*

*Játszik veled a hadparancs
Jusson a szent papírbakancs*

*Naponta kitüntet a dér
El kell esned valakiért*

*Kenyere leszél és bora
Feltámadásod: golyó*

*Meghalsz a Nagy Plakát alatt
MEGÖLNEK ÉS FELKEL A NAP*

Porból porba

Ne higgy derék a törpének
Ne higgy szívem a szürkének
Vesd meg aki sorsodba áll!
A szürkével szóba ne állj

Mind a Paplan alá való
Mennyi szőre, mind eladó
Akár kese, akár fakó:
színeidben mindenható

Szivárványos az ég alja
Nem jól van a fejed alja
Be szent csőszöd minden facér
ki magában krajcárt se ér!

Ne higgy derék a törpének
Ne higgy szívem a szürkének
Vesd meg aki sorsodba áll!
A szürkével szóba ne állj

Hogy forog a szent Spirálban:
a tömegsír himporában!
Hogy kifoszt a fene nászért!
Megnyer hatért, árul százáért.

Mesebeli Ától-Bától —
üsd el arany almafádtól
s rádvicsorit mint a halál —
Vesztett gyöngysor manipulál!

Ne higgy derék a törpének
Ne higgy szívem a szürkének
Vesd meg aki sorsodba áll!
A szürkével szóba ne állj

Egy korona, két korona
Belőled él minden rima
rongyapostol, Richárd király —
Korbácsot rá! ez a szabály!

Oszd ki neki a szent hegyen!
Ha kurva kell: sarki legyen!
paradicsommadár-tarka —
Szikrázzon a romlás rajta!

Írd az égi nagy freskóra
ki rányergel koporsódra!
Nem jól van a fejed alja —
Szivárványos az ég alja!

Porból porba míg sorolnak:
hátadon csak szárnyad hordjad
Csírhével is úgy hajts haza
mint a Semmi napszámosa

Ne higgy derék a törpének
Ne higgy szívem a szürkének
Vesd meg aki sorsodba áll!
A szürkével szóba ne állj.

A mákhavu út

A mákhavu út
Ehej, a mákhavu út
Pattognak a rejtjeles
szikrák
Délben és Délről kanyarodik rád
ehej, a mákhavu út
Fehér szítálás a sodra
rávall a fekete
kamionokra

*behavazza soraidat
Ragyog a, robog a fekete klakk
siklatja páncélos lelkét
Ez itt a fehér, a fehér öröklét
Alompora sorsodra fut*

*Fehér szíveden vezet keresztül
ehej, a mákhavú út.*

CSIKI LÁSZLÓ

Az apokrif komornyik

Lászlóffy Aladárnak,
tőle tanulva, neki köszönve.

*Ember lehet. Hiszen él még a forma.
Ő meg akár egy nagy terem.
Zúg benne a csönd is, barnán, süketen.
Hársak is állnak, túl az ablakon.
Lehetnek tölgyek vagy akácok.
Természeti csodák, kiégett mezők:
tündöklés és sovány tehenek.
A fák még szabadon.*

*Déli falán veszélyes könyvek, odabenn,
szemközt csupán a védő fegyverek,
fejedelmiek. S bár egy fejedelem.
Ott vannak mind, akik nincsenek.
Személyében személyesen.*

*A sarkokban talán lom, kacat,
zacskók, násfák és dobozok,
lehet ezernyi más vacak,
elvétve még elszálló pihék:
csöndes asszonyok, néma madarak
szűz tollai: jelezni még,
hogy lélegzik ő, s bár a levegő mozog,
legalább az a képzelt égi lég,
az talán szabad.*

*Kiáltványok gyúrt piszkozatai a padlón,
rajtuk a csizmatalp-pecsét —
helyi engedély képzelt képeken,
valami való. A mennyezeten felfüstölt mesék.
Ővé s megélhetetlen ez a lételem.
Talán valami történelem.*